

държави: византийска-та, франкската и моравската. Въ интереса на България било щото и тя да стане християнска държава и за това, защото византийското правителство не припознавало нехристиянски държави. И сношение-то на Бориса съ нѣкои отъ християнски-тѣ царѣове, на които дори въ работи-тѣ участвувалъ, го накарало да се рѣши да приеме християнство-то; той отъ опитъ видѣлъ, че държавата му трѣбва да се похристиени.

Когато рѣшилъ да се похристиени, Борисъ захваналъ да мисли отъ кого да приеме християнство-то: да ли отъ грѣци-тѣ, или отъ латинци-тѣ? Той рѣшилъ да приеме християнство-то отъ латинци-тѣ, чрезъ нѣмския царь Людовикъ, който ималъ тогава нужда отъ сжѣзъ съ бжлгаре-тѣ противъ моравски-тѣ князове Ростиславъ и Светополкъ и сина си Карломанъ. Борисъ се надѣялъ, че ще добие повече полза отъ тоя сжѣзъ, ако и черковно се сближи съ Римската Черкова. Нъ като не намѣрилъ сгодни за себѣ-си предложени-тѣ му отъ Людовика условия за сжѣза, между които било и условие-то да се похристиени, и като размислилъ, че отъ твѣрдѣ тѣсно сближаване съ нѣмци-тѣ може да произлѣзе нѣкоя опасностъ за държавата му, той си измѣнилъ намѣрението и чакалъ да му се представи случай да приеме християнство-то отъ грѣци-тѣ. И представилъ му се слѣдующия случай: Въ България настаналъ гладъ, та Борисъ нападналъ на византийски-тѣ (грѣцки) области за храна и нѣколко пѣти надвилъ на грѣци-тѣ. Византийци-тѣ го помолиле да се помирѣтъ, като му предложиле и да се похристиени. А Борисъ това и чакалъ: сами грѣци-тѣ да му предложѣтъ християнство-то, та да може да паправи по-сгодни за себѣ-си условия-та за помиряние-то. И Борисъ се крѣстилъ прѣдъ войска-та си на онова мѣсто, гдѣто се свѣрзалъ миръ-тъ, на-близо къдѣ Цариградъ, а болери-тѣ му, които биле съ него, крѣстиле се въ Цариградъ. Византийский царь Михайлъ 3-й станалъ крѣстникъ Борису, когото крѣстилъ на име-то си — Михайлъ. Тогава грѣци-тѣ отетѣлиле Борису и една областъ, която се простирала отъ Сливенъ до Черно-Море. Въ тая областъ влизалъ и града Дебелтъ, за който се споменувалъ и въ 6-та забѣлѣжка, на стр. 8. Това станало въ края на 864 или въ начало-то на 865 год.

Когато Борисъ се вжрналъ въ България и захваналъ